

'DAT DOET JOERI BIJ MIJ OOK'

Marijke Kolk doet wekelijks verslag van haar belevenissen als pleegmoeder. Omdat hun pleegzoon niet langer komt, gaat zij opnieuw langs bij Pleegzorg.

Weer ver-
dwaald,
weer te
laat. En
dus zit-
ten moeder Cindy en
pleegzorgmedewerker
Bea al klaar als we in
het wijkcentrum aankomen.
Net als de allereerste
keer, nog voordat de
kinderen voor het eerst
bij ons kwamen logeren.
Deze keer zijn we er

niet om te praten over onze verwachtingen, over de dagen waarop we de kinderen zullen ophalen en weer terugbrengen of over wat wij in het weekend zoal doen. We gaan het ook niet hebben over Cindy's angsten ('ik ben nog nooit een dag zonder mijn kinderen geweest, ik zie er erg tegenop, en ik wil dat de kinderen altijd sámen naar het pleeggezin gaan').

We zijn er om te praten over het afscheid van Joeri. Want Joeri is vorige week voor de laatste keer bij ons geweest. „Hoe was dat?” vraagt Bea. We vertellen over de waterpistolen die meegingen in de auto en waarmee Joeri en Felicity vanuit het open raampje op voorbijgangers richtten. Dat het van ons mocht en dat we erg hebben gelachen. Over Felicity die voor één keer bij haar broer op de kamer sliep. Over onze dag in een supersonisch zwembad. Het was een mooi weekend.

Aan Cindy vraagt Bea hoe het volgens haar nu met Joeri gaat, of ze veranderingen ziet in zijn gedrag. „Hij is veel rusti-

FOTO SHODDY GAREMAN

ger dan vorig jaar”, zegt Cindy. Dat is natuurlijk fijn om te horen. Op onze beurt vertellen we dat we weinig hebben gemerkt van het agressieve gedrag waarvoor we waren gewaarschuwd, maar dat het wel lastig is om écht contact met hem te maken, en dat hij best wantrouwend is.

Ook zeg ik dat hij heel loyaal is aan zijn moeder en dat hij Felicity wel erg vaak corrigeert. „Ja, Joeri neemt de vaderrol op zich”, zegt Cindy, iets wat we haar nooit eerder hebben horen zeggen. „Dat doet hij bij mij ook. Ik zeg heel vaak: ‘Je bént haar vader niet!’” Het is fijn te merken dat ook zij dit gedragspatroon van Joeri inmiddels ziet.

Heeft het Cindy rust gegeven, dat haar kinderen af en toe ergens anders zijn? vraagt Bea. Cindy knikt. Ze zegt dat ze nu ook af en toe naar een feestje gaat en tijd heeft om wat in huis te klussen. „Vooral Felicity is natuurlijk een handenbindertje”, voegt ze daaraan toe. „Joeri kan zichzelf wel vermaken.” Ze vertelt dat hij de zaterdagse lessen freerunning geweldig vindt en uitkijkt naar de middelbare school, waar hij na de vakantie heen gaat.

En hoe zit het nu met haar 'eis' de kinderen altijd samen naar een pleeggezin te laten gaan? „Ik vind het prima dat Felicity voortaan alleen gaat. Ze heeft het heel erg naar haar zin daar.” Een vinger wijst in onze richting. „Felicity kan niet wachten om weer naar ze toe te gaan, ze staat altijd al helemaal klaar als ze haar komen halen.”

Er kan een hoop veranderen in korte tijd.

Als Cindy afscheid heeft genomen, praten we nog even na met Bea. „Ik moet het toch even vragen”, zegt ze. „Nu Joeri niet meer komt, staan jullie open voor een nieuw pleegkind?”

Daár moeten we nog even goed over nadenken. ■

Heeft het Cindy rust gegeven, dat haar kinderen af en toe ergens anders zijn? vraagt Bea

Dit was voorlopig de laatste aflevering van 'Pleegmoederen'. Volgende week is Hugo Borst terug met de kroniek over zijn moeder.